

Establishmentek a Royal Navyban - Az 1719-es Establishment

Hozzáadta: Huszáj László

2013. március 11. Hétfő 11:18

Utolsó frissítés 2013. március 12. Kedd 13:00

Az 1719-es Establishment volt az első olyan elárás a Royal Navyban (Királyi Haditengerészet), amely minden hajóra vonatkozóan teljes körben tartalmazta azokat a szabványokat, ami meghatározta azok építését vagy újrakészítését egészen a 20. századig, kiegészülve azok a Királyi hajógyárakban (Royal Dockyards) vagy kereskedelmi vállalkozásoknál. Ezek az elárások nem vonatkoztak a 20-nál kevesebb tonnával rendelkezőkre, amelyek nem voltak osztályba sorolva. Ez az Establishment az első, az 1706-os helyett létrehozva, amely lefelé csak a 40 tonnáig határozta meg a hajók méreteit, felfelé pedig a 100 tonnás első osztályú hajókat a gőzszintén kihagyta.

Az 1719-es Establishmentet alkalmazták az összes hajóra, valamint az újjáépített régi hajókra, az első osztályúaké a hatodik osztályig bezárólag, tehát minden hajón volt 20, vagy annál több tonna. Az tény, hogy az 1719-es Establishment első 20 év alatt minden megépült hajón tartották a szabványokat, amelyekre az Admiralitás, mert ebben az időszakban nem építhettek új hajókat. Újraépítéskor levették a palánnyal megkötött tsák a korhadt gerendák cseréjéért és végrehajtsák azokat a kiigazításokat, amelyek szerint azok megfeleltek az elárásnak. A második eljárás az volt, hogy teljesen szétbontották a hajókat és anyagának felhasználásával újraépítették egy újat, de azt már a megfelelő elárások szerint. Ezek hajók azonban nem szimmetrikusak.

Sokkal fontosabb volt, hogy az új Establishment nem korlátozott csupán a méretek meghatározására, most már megadta a szilárdsággal a hajók építésének betartandó egyébként is, mint például a gerendák vastagsága.

Az 1719-ben kiadott Establishmentnek jelentős revíziói voltak 1733-ban és 1741-ben, de egyik alkalom sem okozta a cserét. Egy új Establishmentet végül csak 1745-ben fogadtak el.

Mielőtt 1745-ben kijelölték a tervezési munkát a Surveyor of the Navy (Haditengerészeti Felügyelő) hivatalába, minden hajó tervezésének feladata a hajók építésének Királyi Hajógyárak Mester Hajócsáira (Mester Shipwrights) hárult, akik felelősei voltak annak, hogy betartásra kerüljenek az elárások. A tervek azonban minden hajó esetében egyediek voltak és eltértek egymástól, ezért azok nem feleltek meg a hajóosztályok mai, modern értelemben vett követelményeinek. Kivétel ez alól akkor volt, amikor a hajókat szerződés alapján kereskedelmi hajógyárak építették. Ezek közül a Surveyor of the Navy készíttette el, a tervek másolatát pedig a hajók megkapták a végrehajtásra. Ez azonban csak bizonyos kötetlen és azoknál kisebb hajókra fordult elő. Hírom fedélzetet csak az arra kijelölt Királyi Hajógyár építhették, sőt új építésüket is csak itt építhették el. Ezek nagy hajóknak az építésére azonban szinte kizárólag csak háborúk idején kerülhet sor.

Hát

Az 1706-os Establishment bevezetésével a brit haditengerészeti hajóépítésben rendkívül stagnálás kezdődött. Az Establishment célja az volt, hogy létrehozza a szabványosítást az egész flotta tekintetében és ezzel részben csökkentse a költségeket annak érdekében, hogy Britannia képes legyen eltartani hatalmas haditengerészetet. A mellékhát az volt, hogy szinte teljesen megszűntek a formai újdonságok mindaddig, amíg a 1750-es évek elejéig nem térlik az Establishmentet.

1714-ben György trónra kerülésével megkezdődött a hannoveri dinasztia uralkodása Nagy-Britanniában, ami újtalakulást hozott a Royal Navy fő intézményeiben. A Board of Admiralty (az Admirális Tanácsa) és a Navy Board (a Haditengerészeti Igazgatóság) változása társult a rezsimváltáshoz. Az Admirális politikai szervezet lett, míg a Navy Boardhoz kerültek azok az emberek, akik a szakmai tevékenységükben megtanulták az Establishment rendszert. Nagyon jelentős tényező volt az 1719-es Establishment kialakulásában és annak hosszútávú leltartamában a hogy az 1714-1739 közötti időszak volt a legbőkebb kor nyugat-Európában a 18. században.

Hozájírt még az 1719-es Establishment bevezetéséhez egy új Égy É Establishment kiadás 1716-ban. Korábban Égy É Establishmentek minden egyes hajóra kálálán mennyiséget adtak meg, mert gyakori volt az eltérő egyes hajóknál a névleges méretektől, ami hatással volt aztán arra is, hogy mennyi fegyverzet tudtak szállítani.

Az 1716-os Égy É Establishment célja az volt, hogy felszámolja ezt a helyzetet és minden hajó egy bizonyos tpusnak megfelelően ugyanazzal a fegyverzettel rendelkezzen. A Navy Board azonban rávilágított arra a tényre is, hogy még mindig sok hajó van szolgálatban, amelyek fizikailag képtelenek hordozni az elár-rt fegyverzet, akár az Égy É ablakok száma és elhelyezése, akár a hajó szerkezeti gyengesége miatt. Lényegében a Navy Board elhatározta, hogy vállal feladatot, amelynek során valamennyi hajó tálzása tervek alapján újjíáóp-ttetik, hogy ezzel megkínny-tsák az egységes fegyverzet létrehozását.

1719-es megállapodások

Az új Establishment a méreteket 1719. decemberben véglegesítette lényegesen részletesebben, mint az elődje. Az 1706-os csak az alapvető dimenziákat kérté (Égy É fedélzet hossza, gerinc hossza, szélesség és a hajó ±r mélysége) míg az 1719-es Establishment részletesen mindent szabályozott, a gerinc hosszát a fedélzeti deszkák a vastagságát is.

Hatály kiterjedhet az első osztályakra is, amelyek méreteinek megállapításához a HMS Royal Sovereign sorhajó kellett alapul venni. A második irány az új Establishmentnek a hatodik osztály (20 Égy É) és a kisebb újítók osztály (30 Égy É hajó) áopát-sát szabályozta. Az egyé hajó-tpusok méreteit az 1706-os Establishment szerint áopát-hajókkal szerzett tapasztalatok alapján határozták meg.

1733-as javaslatok és módosítások

Ebben az időben a brit hajógyártás fejlődése megállt. Míg Nagy-Britannia kálálídi tengeri riválisai, első sorban Franciaország, folytatta hajóinak a fejlesztését. Egy végül a Navy Board kénytelen volt tudomásul venni azt a tény, hogy a brit hajók a kálálídi versenytársaiknál általában kisebbek és tpuszerben gyengébbek. Ez a helyzet tálbb tényezé kombinációjának a kálvetkezésben alakult ki. A fő ok azonban az volt, hogy a kontinentális haditengerészete szemben a briteknek sokkal nagyobb flottára volt szükségük, de az egyre névekvő minőségi kálvetelmények teljes-tésához már nem voltak elegendő rendelkezésre állás káltságek. Ennek kálvetkezésben aztán 1729-ben aggályok merültek fel, hogy az 1719 Establishment szerint áopát-lá hajók tál kicsik, ezért amikor sor kerül egy új hajó, a HMS Centurion áopát-sáre, illetve a HMS Rippon áppen esedékes újjíáópát-sáre, kissé megváltozt alkalmazzák ezeket.

1732-ben az Admirális úgy határozott, hogy felkéri a Királyi hajógyárak hajóépítő mestereit, számoljanak be arról, miként lehetne a hajóépítőket az igényekhez igazítani. A megkezdett vizsgálatok azonban nagyon átvitatottak voltak, kisebb kiigazításokat javasoltak bizonyos mérésekben, így további elárterjesztés nem történt. Végül 1733 májusában Jacob Ackworth a Navy Board-tól, a Surveyor of the Navyval közösen azt javasolta, hogy az Admirális látszólagosan nehézséget okozó javaslatokat, és azt is, hogy majd a későbbiekben az egyben társaságok az új mérések kialakítására és ezzel hatékonyabbá váljanak. Technikailag azonban nem kívántak a 1719-es Establishment helyett új, 1733-ast megalkotni. A jelek szerint az Admirális eredetileg nagyobb horderejű reformokat kívánt, mint amit aztán ténylegesen végrehajtottak, ennek oka részben az volt, hogy a Board of Admiralty tagjaiból hiányzott a hajóépítő gyakorlati ismerete és hiányoztak a köpességek a problémák megértéséhez.

1741-es javaslatok és módosítások

A brit hajók tervezési hiányosságai akkor váltak nyilvánvalóvá, amikor kirobbant Anglia és Spanyolország között a Jenkins kapitány féléves háború, ami aztán az Osztrák–Római Birodalom és a Spanyol Birodalom között folytatódott (1739–1748). A hajóépítésben a Princesset, 1740. áprilisban hirtelen brit 70 tonnos hajó (HMS Kent, HMS Lennox és HMS Orford) határánál zedelemben tudta csak legelni azt a vető, hogy a Princessa elvesztette az árbocsudarait. A spanyol hajó nagyobb méretű volt (sokkal kezelebb állt a brit 90 tonnos hajóhoz, mint a 70 tonnoshoz.) Ennek következtében a stabilitása és a teherbírása jobb volt, mint a brit hajóké. Az ebből származó építői minőség lehetett a tette hosszú ideig ellenálljon a hirtelen brit hajónak. Ezzel nyilvánvalóvá vált az ellenfél felé a rosszabb a brit hajók felett, ami a korábban elhanyagolt fejlesztési szükségletekre hirtelen fel a figyelmet. A nehezebb fegyverek alkalmazásához nagyobb hajók építésére vált szükségessé és ezért Sir Jacob tett egy sor új javaslatot a mégnélvesére és arra, hogy ne ragaszkodjanak ezután olyan érten az elárterjesztésekhez. További a javára vonatkozó egy új Establishmenttel nehézségekkel járhat az új hajóépítés hajtott végre a haditengerészet listájában bizonyos társaságok hajó. Eszerint a 70 tonnos hajó 64 tonnos, a 60 tonnos pedig 58 tonnos lenne, de nehezebb fegyverekkel. Az új elképzelés szerint 1741-ben egy új osztály helyett, egy 74 tonnos és két 66 tonnos hajó építettek új mérésekkel.

Egy további mellékhatása volt a háborúnak, hogy észlemlött az új építői rendszer. Amíg a háború kitört, az volt a gyakorlat, hogy rendszeresen új építői rendszert a hajókat annak érdekében, hogy fenntartsák a flotta méreteit, most riasztás mérésekben indultak meg a parlament iránti kérelmek új hajókra. A valóságban nem csak az volt a gond, hogy az anyagi fedezet csak az új építői rendszerekre volt elég, hanem az is, hogy a rendelkezésre álló faanyag mennyiség nem lehetett elég az új építői rendszerre. Egyes esetekben a hajókat a cévekkel azelőtt le kellett bontani, mielőtt tényleges megkezdődött a helyreállítási folyamat, miközben a hajó további is az aktív listában szerepelt egészen addig, amíg a hajó új építői rendszerre hosszadalmas folyamat volt. Időigényesebb, mint egy teljesen új építői rendszer. A háború során a jelentette, hogy nagyon hosszú időt vett igénybe az a munka, amelynek során a szűz hajó anyagait felmérték a dőltek arról, hogy mi használható az új hajóhoz, és mi az, amit csak más helyeken lehetett felhasználni, illetve mi az, ami csak a víz felszínénél hasznosítható.

Háború során hajókat kellett kénytelen Nyugat-Indiában, ahol biztosítani kellett azok részére a Drydock (szárazdoki) szolgáltatásokat a hajótestek burkolatának megfelelő állapotban tartására, hogy fenntartható legyen azok menettulajdonsága és biztonsága, valamint sok más javítási feladat ellátására. A flotta szervezésének ez a feladat azt jelentette, hogy az új építői rendszerek alacsony prioritású kaptak. Az lett ebben az időben a brit gyakorlat, hogy a régi hajókat hulknak (szolgálaton kívüli hajó) nyilvánították és azokat a kikötőkben állomásoztatták ahelyett, hogy ezeket a mág mindig szűz kápes régi egyégek új építői rendszerre hajógyári kapacitást hoztak volna létre. Később 1739 után, és 1742-t követően egyáltalán nem folytatódott ezek, bár mindegyik már kezeletlen a befejezéséhez.

(A bekeretezett részekben az Establishment elírásai találhatóak)

Első osztályú 100 Ágyú

Az 1719 Establishment a rendkívül sikeres Royal Sovereign vette az első osztályú hajók alapjául abban a formában, ahogy azt 1704-ben átépítették (a későbbi Royal William és a Britannia átépítésének is ez volt az alapja ugyanazokban a formákban és méreteketben). Így mindhárom átépítést az 1719-es Establishmenthez kell tenni annak ellenére, hogy valójában megelőzte a szabványosítást.

Távolság: 100-Ágyú első osztályú sorhajó

Távolság: 1869 mm

Hossz: 53,0 m (gundeck), 42,8 m (gerinc)

Szélesség: 15,2 m

Hajóár: 6,1 m

Személyzet: 850 katona és tiszta.

Fegyverzet: 100 Ágyú

Alsó fedélzet: 28 x 42 vagy 32 fontos

Középső fedélzet: 28 — 24 fontos

Felső fedélzet: 28 — 12 fontos

Quarter fedélzet: 12 — 6 fontos

Forecastle: 4 — 6 fontos

Nem épült még első osztályú hajók 1719 és 1733 között és átépítésre sem került sor. A Royal Sovereign átépítésre került meg 1723 és 1729 között. Az 1733-as felülvizsgálat az első osztályú hajóknak változtatásokat a távolság, a hossz vagy a szélesség vonatkozásában, csak növelte a hajóár mélységét 6 h.

Az 1741 felülvizsgálat azonban már növelte a méreteket

Távolság: 1999 mm

Hossz: 54,3 m (gundeck), 44,1 m (gerinc)

Szélesség: 15,5 m

Hajóár: 6,6 m

Csak egy első osztályú épült az 1733-as méreteket, ez a Victory volt, nyilvánvalóan az 1695-és eldjének átépítését, de ez szigorúan csak egy fikció, mivel a régi hajók darabjait már 1721-ben teljesen felhasználták. Hajók építésére pedig nem kezdődött el 1733-ig. Ezt követően első osztályú hajók, mind az 1741-es méreteket

Â

Műsodostály 90 Ágyók

Az 1719-es Establishment szerint a műsodostályt építettek az elárászásoknak megfelelően a megváltozott hajók felhasználásával. Ezek a Prince George 1719-1723, az Uniák 1718-1726, a Namur 1723-1729, a Neptune 1725-1730, a Marlborough 1725-1732. Későbbinél elrendelték az ájárásokat, de különösen már az átdolgozott 1730-as évek óta, a Duke 1734-1739, a Saint George 1739-1740 kiegészít.

Tárgy: 90 Ágyók műsodostály sorhajó

Tárgy: 1566 bm

Hossz: 50,0 m (gundeck), 40,4 m (gerinc)

Szélesség: 14,4 m

Hajó: 5,7 m

Személyzet: 750 katona és tiszt

Fegyverzet: 90 Ágyó

Alsó fedélzet: 26 — 32 fontos

Középső fedélzet: 26 — 18 fontos

Felső fedélzet: 26 — 9 fontos (12 fontos 1743-tól)

Quarter fedélzet: 10 — 6 fontos

Forecastle: 2 — 6 fontos

Az 1733-as felülvizsgálatnál a műreteket a kiegészítőkre:

Tárgy: 1626 bm

Hossz: 50,6 m (gundeck), 40,9 m (gerinc)

Szélesség: 14,6 m

Hajó: 5,9 m

Későbbinél megkezdtek az 1733 műretekre, noha a kezdeti elrendelés a 1719-es műretekre szólt különösen az átdolgozott 1741-es műretekkel lettek befejezve, amelyek a kiegészítők voltak

Tárgy: 1678 bm

Hossz: 51,2 m (gundeck), 41,8 m (gerinc)

Szélesség: 14,6 m

Hajász: 6,1 m

Másik kettő a Ramilliest 1743-1749, a Princet 1743-1750 közötti időben építették át az 1741-es második tiszok száma az elrendelés itt is az 1733-es elírás volt.

Á

Harmadosztályú 80 Ágyúók

Az 1719 Establishment szerint ebbe az osztály tartoztak a legkisebb háromfedélzetes hadihajók. Hát 80 Ágyúók hajókat építették meg ennek az elírásnak a követelményei szerint az 1733 második tiszokig. A Lancaster 1719-1722, a Norfolk 1718-1728, a Cornwall 1723-1726, a Princess Caroline 1724-1731, a Humber 1723-1726, a Somerset 1722 -1731, a Russell 1729-1735 közötti időben készült el. A nyolcadik hajó, a Cumberland már az 1733 mártalokkal fejeződött. A Humbert 1727-ben átkelesztették Princess Ameliára, 1747-1748 között levágták a felső fedélzetet, hogy egy 66 Ágyúók hajó legyen belőle.

Tápus: 80 Ágyúók harmadosztályú sorhajó

Tárfogat: 1350 bm

Hossz: 48,2 m (gundeck), 39,1 m (gerinc)

Szélesség: 13,6 m

Hajász: 5,5 m

Személyzet: 520 katona és tiszt (1733-tól 600)

Fegyverzet: 80 Ágyúó (1743-as fegyverzet zárójelben)

Alsó fedélzet: 26 — 32 fontos

Középső fedélzet: 26 — 12 fontos (18 fontos)

Felső fedélzet: 24 — 6 fontos (9 fontos)

Quarter fedélzeten: 4 — 6 fontos

Az 1733-as felülvizsgálatnál vette a mártalokat a követelések szerint:

Tárfogat: 1400 bm

Hossz: 48,2 m (gundeck), 38,9 m (gerinc)

Szélesség: 13,8 m

Hajász: 5,7 m

Köt 80 Ágyás haját Áp-tették ezekkel a dimenziókkal, a Boynet 1736-1739, a Cumberlandot 1734-1739 kizártt. A Cumberlandnak nagyobb Áp-tásetkor (1747-1748) levágták a felső fedőzetet és 66 Ágyás hajás lett belőle.

Az 1741-es felőlvizsgálat mőretei:

Tőrfogat: 1472 bm

Hossz: 49,1 m (gundeck), 39,9 m (gerinc)

Szőlessőg: 14,0 m

Hajásár: 5,9 m

Egy hajás, a Culloden Áp-őlt az 1741-es mőretek szerint 80 Ágyás hajásnak, de az Áp-tás sorőjn levágták a fedő és 1747-ben 74 Ágyás kötfedőzetes hajásont fejezték be, a kővetkező fegyverzettel:

Alső fedőzet: 28 Á— 32 fontos

Felső fedőzet: 28 Á— 18 fontos

Quarter fedőzet: 14 Á— 9 fontos

Forecastle: 4 Á— 9 fontos

Köt hajás, a Devonshire és a Lancaster Áp-tásőket kezdtek mőg el az 1741-es mőretek szerint 80 Ágyásnak, de ezeknek is levágták a felső fedőzetet, és 66 Ágyás kötfedőzetes hajás lett belőő, mindegyik a kővetkező fe

Alső fedőzet: 26 Á— 32 fontos

Felső fedőzet: 26 Á— 18 fontos

Quarter fedőzet: 10 Á— 9 fontos

Forecastle: 4 Á— 9 fontos

Harmadosztőlyő 70 (kősbőbb 64) Ágyások

Az 1719-es Establishment felőlvizsgáőta ezeknek a hajásk a mőreteit is. Az előő-rőisoknak a teljes-tásőre nyolc 70 Ágyást 1717-1730 kizártt Áp-tették. Ezek - az Edinburgh, a Northumberland, a Captain, a Stirling Castle, a Lenox, a Kent, a Grafton és az Ipswich - má-g nőgy tovőbbi őjraőp-táső kőszőőlt a Deptfordi hajásgyőiban a Burford, a Buckingham, valamint a Prince of Orange (az utolsőt eredetileg Bredahnak nevezték).

Tőpus: 70 Ágyás harmadosztőlyő sorhajás

Tőrfogat: 1128 bm

Hossz: 46,0 m (gundeck), 37,5 m (gerinc)

Szőlessőg: 12,6 m

Hajásár: 5,3 m

Szemőlyzet: 440 katona és tiszt (1733-tő 480)

Fegyverzet: 70 Ágyás (1743-tő 64 Ágyás)

Alsó fedélzet: 26 Á— 24 fontos (32 fontos)

Felső fedélzet: 26 Á— 12 fontos (18 fontos)

Quarter fedélzet: 14 Á— 6 fontos (10 x 9 fontos)

Forecastle: 4 Á— 6 fontos (2 x fontos)

Az 1733-as felvilágosítást névelte meg a következők:

Tartó: 1223 bm

Hossz: 46,0 m (gundeck), 37,2 m (gerinc)

Szélesség: 13,2 m

Hajó: 5,4 m

További 12 db 70 Ágyú hajó építést illetve építést az 1733-as máréttel- az Elizabeth, a Suffolk, az Essex, a Prince Frederick, a Nassau, a Bedford, a Royal Oak, a Revenge, a Stirling Castle, a Captain, a Monmouth és a Berwick.

Az 1741-es felvilágosítást máret névelte meg:

Tartó: 1290 bm

Hossz: 46,9 m (gundeck), 38,2 m (gerinc)

Szélesség: 13,4 m

Hajó: 5,8 m

Á

Harmadosztályú 60 (később 58) Ágyú

Az 1719 Establiment következéseket az alábbi építésekre került sor. Három 60 Ágyú hajó, a Plymouth, a Canterbury és a Windsor, amelyek nem feleltek meg a követelményeknek került sorra elszállításuk a korai 1720-as években. A Dreadnought nagy részét teljes egészében ment, majd egy új hajó - a Sunderland - jelentette új konstrukciót. A későbbi 1720-as években, hat új 60 Ágyú hajó építettek az elavult 50 Ágyúsokból - a Deptford, Pembroke, Tilbury, Warwick, Swallow és Centurion (ez utóbbi egy valamivel szélesebb specifikáció) voltak ezek, még a 60 Ágyús Dunkerquet is építették. A kissé meghosszabbított hajó, a Rippon -1730-1735 között építették.

Tartó: 60 Ágyús negyedosztályú sorhajó

Tartó: 951 bm

Hossz: 43,9 m (gundeck), 35,8 m (gerinc)

Szélesség: 11,9 m

Hajó: 5,0 m

Személyzet: 365 katona és tiszt (1733-tól 400,

1743-tól 420

Fegyverzet: 60 Ágyú

Alsó fedélzet: 24 — 24 fontos

Felső fedélzet: 26 — 9 fontos

Quarter fedélzet: 8 x 6 fontos

Forecastle: 2 — 6 fontos

A 1733 felvázsgálylat névelt mőretei a kővetkezéik:

Tőrfogat: 1061 bm

Hossz: 43,9 m (gundeck), 35,5 m (gerinc)

Szőlesség: 12,6 m

Hajász: 5,2 m

Eredetileg tizenegy hajás őpő-tőst terveztő, amelyek megfelelnek ezen elő-rőisoknak, kőztő hat őpőlt az előgyőok helyőre. Ezek voltak a Weymouth, a Worcester, a Strafford, a Superb, a Jersey, az Augusta, a Dragon, a Lion, a Kingston, a Rupert ős a Princess Mary. 1739 utőjn őjabb nőgy őpőlt - a Nottingham ős az Exeter a Kirőlyi hajőgyőiban, a Medway ős Dreadnought szerződő alapjőjn vőllalkozőknőjl.

A 1741-es felvázsgálylat mőretei:

Tőrfogat: 1123 bm

Hossz: 44,8 m (gundeck), 36,5 m (gerinc)

Szőlesség: 12,8 m

Hajász: 5,5 m

Hat hajő - a Canterbury, Sunderland, Tilbury, Princess Louisa, Defiance ős az Eagle őtőpő-tőst rendeltő el ezen elő-rőisok szerint, a hetedik - a Windsor - egy kisső kibővő-tett formőjban őpőlt.

Az 1743-as Guns Establishment utaső-tőisa elő-rőrt 26 db 9 fontost a felső fedélzetre ős 24 db 12 fontost az alső fedélzetre csőkkentve ezzel a fegyverek szőjmőjt 58-ra.

ő

Negyedosztőlyő 50 őgyőok

A 1716-os Guns Establishment a kisebb negyedosztőlyőok vonatkozőisőjban felvőltotta a 12 fontos őgyukat az alső fedélzeten 18 fontosokkal, a 6 fontosokat a felső fedélzeten 9 fontosokkal, ugyanakkor, eltővolő-tott, nőgy kisebb 6 fontos a tőfedélzetről őgy az 54 őgyőokbő 50 őgyőokat alakő-tva ki. Az 1719 Establishment alapjőjn tizennőgy hajő őtőpő-tettek 1718 ős 1732 kőzőtt. Ezek voltak - a Falkland-, Chatham, Colchester, Leopard, Portland, Lichfield, Argyll, Assistance, Romney, Oxford, Greenwich, Falmouth, Salisbury ős a Newcastle.

Tűpus: 50 Ágyás negyedosztályú sorhajó³

Tűfogat: 755 bm

Hossz: 40,8 m (gundeck), 33,4 m (gerinc)

Szélesség: 11,0 m

Hajóár: 4,6 m

Személyzet: 280 katona és tiszt (1733-tól 300)

Fegyverzet: 50 Ágyú

Alsó fedélzet: 22 Á— 18 fontos (24 fontos 1743-tól)

Felső fedélzet: 22 Á— 9 fontos (12 fontos 1743-tól)

Quarter fedélzet: 4 Á— 6 fontos

Forecastle: 2 Á— 6 fontos

A 1733 felvétel alapján művelei a következők:

Tűfogat: 853 bm

Hossz: 40,8 m (gundeck), 33,0 m (gerinc)

Szélesség: 11,7 m

Hajóár: 4,8 m

Nyolc hajót épített meg ennek megfelelően a Királyi hajógyárakban - a Gloucester, Severn, Saint Albans, Woolwich, Dartmouth, Guernsey, Antelope és Preston. Ezt követően további négy építésként kereskedelmi szerződés alapján - a Hampshire, Leopard, Sutherland és Nonsuch.

A 1741-es felvétel alapján művelei:

Tűfogat: 968 bm

Hossz: 42,7 m (gundeck), 34,7 m (gerinc)

Szélesség: 12,2 m

Hajóár: 5,2 m

Tizenöt építésként hajókat készített a Surveyor's Office kizárólagosan a Harwich, Colchester, Falkland, Chester, Winchester, Portland, Maidstone, Gloucester, Norwich, Ruby, Advice, Salisbury, Lichfield és egy másik Colchester (az első elveszett 1744-ben). Tizenöt tikként építésként a Panther helyi formatervezési mintaként Plymouth Dockyardban, és két másik a Woolwich és Deptford hajógyárakban megnyitott kivitelen - a Bristol és a Rochester.

Á

Átírdik osztályú 40 Ágyúok

Az 1716-os Guns Establishment a nagyobb Átírdik osztályúknál már eltávolított négy kisebb Ágyút a táfélzet helyette hozzáadott 1 pár Ágyút az alsó fedélzeten, Átalakítva ezzel Áket 42-ből 40 Ágyúú. Ugyanakkor az alsó fedélzeti Ágyú most már 12 fontos lett a korábbi 9 fontos helyett. Tizenhárom hajó Ápárt Át ezen elárás szerint - Hector, Anglesea, Diamond, Mary Galley, Ludlow Castle, Pearl, Kinsale, Lark, Adventure, Roebuck, Torrington, Princess Louisa Ás a Southsea Castle.

Táfogat: 40 Ágyúú Átírdik osztályú hajó

Táfogat: 594 bm

Hossz: 37,8 m (gundeck), 31,0 m (gerinc)

Szélesség: 10,1 m

Hajóár: 4,3 m

Személyzet: 190 katona Ás tiszt (1733-tól 250)

Fegyverzet: 40 Ágyúú (44 db 1743-tól)

Alsó fedélzet: 20 Á— 12 fontos (18 fontos 1743-tól)

Felső fedélzet: 20 Á— 6 fontos (9 fontos 1733-tól)

Negyed fedélzeten): 4 Á— 6 fontos (1743-tól)

Az 1733 felülvizsgálat nem tett változást az Ágyúfedélzet hosszában, de ténylegesen csökkentette a gerinc hosszát 42,5 cm-rel. Jelentse névelte a szélességet 65 cm-el, Ás a hajóárt 15 cm-rel az alábbiak szerint:

Táfogat: 678 bm

Hossz: 37,5 m (gundeck), 30,6 m (gerinc)

Szélesség: 10,9 m

Hajóár: 4,4 m

Protópuskát az Eltham-t ezen elárás szerint Átírdik 1734-1736 között Átt Deptfordban. Ez alapján tizenhárom hajó Ápárt Át rendelték meg kereskedelmi vállalkozók, akik 1739-től Ápárt Át ezeket - a Dover, Folkestone, Faversham, Lynn, Gosport, Sapphire, Hastings, Liverpool, Kinsale, Adventure, Diamond, Launceston Ás Looe.

Az 1741-es felülvizsgálat mőretei:

Táfogat: 706 bm

Hossz: 38,4 m (gundeck), 31,2 m (gerinc)

Szélesség: 11,0 m

Hajóár: 4,7 m

Tizenhárom hajó Ápárt Át az Áj elárásúkkal, ismét mindet szerződésben - az Anglesea, Torrington, Hector, Roebuck, Lark, Pearl, Mary Galley, Ludlow Castle, Fowey, Poole, Southsea Castle Ás Chesterfield. Három további hajó - a

Prince Edward, az Anglesea és a Thetis káivette ezeket egy kissé módosított formában, a hajóér emelkedett további 12,5 cm-el.

Á

Átírdik osztályú 30 Ágyók

Az 1719-es Establishment a 30 Ágyók átírdik osztályú hajónak a gundeck hosszát 34.7 méterben adta meg, a fegyverzete nyolc darab 9 fontos az alsó fedélzeten, 20 db 6 fontos a felső fedélzeten, és 2 db 4 fontos a tatfedélzeten, de 30 Ágyók hajót már nem építettek és az elavult tőpus hamarosan eltűnik.

Hatodik osztályú 20 Ágyók

Az 1719-es Establishment a hatodik osztályú aknáj alapmodellnek a rendkívül sikeres, 1719-ben épült Dursley Galley-t vette. A rendelet megállapította a méreteket, melyek alapján az 1720-ban elveszett Greyhound és Blandford, valamint a 1727-ben kielejeztett Rye pártisra három hajó épült meg. A már megépült hajókban 17 mátsikat építettek az Establishment szerint: a Lyme Shoreham 1720-ban, a Scarborough 1722-ben, a Lowestoffe 1723-ban, Garland, Seaford és Rose 1724-ben, Deal Castle, Fox, Gibraltar, Bideford, Seahorse, Squirrel, Aldborough, Flamborough és az Experiment 1727-ben, a Phoenix 1728-ban készült el. Későbbi 20 Ágyók hajót a Sheerness-t és a Dolphin-t 1732-ben építették Deptfordban egy kissé kibővített formában.

Tőpus: 20 Ágyók hatodik osztályú hajó

Tőrfogat: 374 bm

Hossz: 32,3m, (gundeck), 26,7m (gerinc)

Szélesség: 8,6 m

Hajóér: 2,8 m

Személyzet: 140 katona és tiszt

Fegyverzet: 20 Ágyó:

Felső fedélzet: 20 Á— 6 fontos

A 1733 felülvizsgálat nem tett változást a gundeck hosszában, de az 1719-es méretekhez képest csökkentette a gerinc hosszát 22,5 cm-el, jelentősen növelte a szélességet 65 cm-el és a hajóér 7,5 cm-el.

Tőrfogat: 430 bm

Hossz: 32,3 m (gundeck), 26,5 m (gerinc)

Szélesség: 9,3 m

Hajóér: 2,9 m

Két 20 évszázados hajót építettek Deptfordban az 1733 márkétekre: a Tartart 1734-ben, a Kenningtont 1736-ban. Később készült tervek alapján 1739-1740 között készült 14 hajó közül 14 hajó építését kezdte el kereskedelmi vállalkozásokkal: Winchelsea, Lyme, Rye, Experiment, Lively, Port Mahon, Scarborough, Success, Rose, Bideford, Bridgewater, Seaford és Solebay voltak ezek. Két további hajónak, ezek a Greyhound és Blandford, egy kissé kibővített kivitelezésűre készítették szerződést 1741-ben.

A 1741-es felmérés adatai:

Tartóerő: 498 bm

Hossz: 34,1 m (gundeck), 27,9 m (gerinc)

Szélesség: 9,8 m

Hajómagasság: 3,4 m

Tizenöt hajó építettek ez alapján, az árszeset szerződéses alapon, készült tervekben biztosítva az elárterjesztést. Lowestoffe, Aldborough, Alderney, Phoenix, Sheerness, Wage, Shoreham, Bridgewater, Glasgow, Triton, Mercury, Surprise, Siren, Fox és a Rye. További két hajó, a Centaur és Deal Castle építést meg egy kicsit később, de úgy készült meg, hogy megfeleljenek az 1741-es kritériumoknak. Még egy hajó, a Garland építést 1745-1748 között készült a Sheerness hajógyárban a tőbbiével valamivel hosszabb kivitelben.

Á

Forrás: http://en.wikipedia.org/wiki/1719_Establishment

Huszár László